

Sygn. akt III Cz 2155/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Balion – Hajduk

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku J. M. i M. M.

z udziałem H. P., A. G. i E. P.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia uczestniczki H. P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w R.

z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt II Ns 50/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Cz 2155/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. w postanowieniu z dnia 14 06 2018r. odrzucił apelację uczestniczki postępowania H. P. od postanowienia z dnia 5 05 2015r. uznając, że została ona złożona po upływie ustawowego terminu.

Orzeczenie zaskarżyła **uczestniczka postępowania H. P.**, która wносиła o „prawidłowe rozpatrzenie sprawy oraz dopuszczenie apelacji”.

W uzasadnieniu zażalenia podnosiła, że nieprawdą jest, że przekroczyła terminu

do wniesienia apelacji, gdyż wniosła ją w terminie tygodnia od uzyskania uzasadnienia postanowienia z dnia 5 05 2015r.

Ponadto podnosiła, że przy oddaleniu jej wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie jej odpisu uzasadnienia nie wzięto pod uwagę, że w wezwaniu na posiedzenie rozprawy w dniu 5 05 2015r. zaznaczono, że jej stawiennictwo nie jest obowiązkowe oraz że nie otrzymała żadnej informacji o wydaniu na nim postanowienia kończącego sprawę i o wyniku sprawy oraz konieczności złożenia wniosku o „dostarczenie uzasadnienia orzeczenia” i terminie jego złożenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

W sprawie bezspornym jest, że skarżąca została prawidłowo wezwana na posiedzenie rozprawy poprzedzające wydanie w dniu 5 05 2015r. postanowienia kończącego postępowanie.

Udział w rozprawie był prawem uczestniczki postępowania, a jej niestawiennictwo na rozprawie nie rodzi – jak tego w istocie domaga się zażalenie – obowiązku Sądu poinformowania jej o dokonanych na nim czynnościach, w tym także o wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie, gdyż każdy niestający na rozprawie uczestnik postępowania we własnym interesie ma obowiązek samodzielnie pozyskać informacje

o wynikach rozprawy (na sądzie spoczywa jedynie obowiązek pouczenia biorąc udział w rozprawie uczestników postępowania działających bez fachowego pełnomocnika

o przynależnych im środkach zaskarżenia – art. 327 § 1 k.p.c.).

Z obowiązku tego uczestniczka postępowania nie wywiązała, w konsekwencji czego wniosła do Sądu Rejonowego wniosek o sporządzenie i doręczenie jej odpisu postanowienia kończącego postępowanie wraz z uzasadnieniem dopiero w dniu 19 05 2015r., tj. już po upływie przewidzianego w art. 328 § 1 k.p.c. tygodniowego terminu do jego złożenia (został on prawomocnie odrzucony przez Sąd Rejonowy w R.

w postanowieniu z dnia 23 01 2017r. – k. 1240 akt) .

W następstwie tego przewidziany w art. 369 § 1 i 2 k.p.c. dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji upłynął z dniem 26 05 2015r.

Termin ten nie został zmodyfikowany, gdyż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy w postanowieniu z dnia 30 06 2017r. oddalił wniosek skarżącej o przywrócenie jej terminu do złożenia przez nią wniosku o sporządzenie i doręczenie jej odpisu postanowienia z dnia 5 05 2015r. wraz z uzasadnieniem (motywy tego orzeczenia Sąd odwoławczy w całości podziela).

Dla oceny biegu tego terminu nie ma także znaczenia okoliczność doręczenia skarżącej odpisu uzasadnienia postanowienia kończącego sprawę, gdyż doszło do tego bez wniesienia przez nią skutecznego wniosku o jego doręczenie.

Apelację od powyższego postanowienia skarżąca wniosła do Sądu Rejonowego dopiero w dniu 18 07 2015r.

Nastąpiło to zatem już po upływie wskazanego powyżej terminu do jej wniesienia, a to stosownie do regulacji art. 370 k.p.c., obliżowało Sąd pierwszej instancji

do jej odrzucenia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i zażalenie skarżącej jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. jako takie z mocy zawartej w nim regulacji podlegało ono oddaleniu.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.